

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME

Numri i lëndës: 2021:080762

Datë: 29.12.2023

Numri i dokumentit: 05142024

PA-II.nr.1/2023

NË EMËR TË POPULLIT

GJYKATA SUPREME E KOSOVËS - në kolegjin e përbërë nga gjyqtarët: Afrim Shala, kryetar i kolegjit, Rasim Rasimi dhe Mejreme Memaj, anëtarë, me bashkëpunëtoren profesionale Qefsere Berisha, procesmbajtëse, në çështjen penale kundër të akuzuarit G.K., nga fshati B., komuna e R., për shkak të veprës penale vrasja e rëndë nga neni 173, paragrafi 1 nën paragrafi 1.3 të Kodit Penal të Republikës së Kosovës (KPRK) dhe veprës penale mbajtja në pronësi, në kontroll ose posedim të paautorizuar të armëve, nga neni 366, par.1 të KPRK-së, duke vendosur sipas ankesës së mbrojtësit të të akuzuarit, të paraqitur kundër aktgjyqimit të Gjykatës Themelore në Gjakovë - Departamenti i Krimeve të Rënda, PKR.nr.171/2021 të datës 6.4.2023 dhe aktgjyqimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës - Departamenti i Krimeve të Rënda PAKR.nr.301/2023 të datës 07.07.2023, në seancën e kolegjit të mbajtur më datë 19.10.2023, me shumicë të votave, mori këtë:

A K T G J Y K I M

Refuzohet si e pabazuar ankesa e mbrojtësit të të akuzuarit G.K., e paraqitur kundër aktgjyqimit të Gjykatës Themelore në Gjakovë - Departamenti i Krimeve të Rënda, PKR.nr.171/2021 të datës 06.04.2023 dhe aktgjyqimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës - Departamenti i Krimeve të Rënda PAKR.nr.301/2023 të datës 07.07.2023.

A r s y e t i m

Gjykata Themelore në Gjakovë - Departamenti i Krimeve të Rënda, me aktgjykimin PKR.nr.171/2021 e datës 6.4.2023, të akuzuarin G.K., e ka shpall fajtor për shkak të veprës

penale vrasja e rëndë, nga neni 173, par.1 nënpar.1.3. të KPRK dhe veprës penale mbajtja në pronësi, në kontroll ose posedim të paautorizuar të armëve, nga neni 366, par.1 të KPRK-së, dhe ia ka shqiptuar dënimin me burgim të përjetshëm. I akuzuari gjendet në masën e paraburgimit nga data 09.04.2020 e tutje. Të akuzuarit i janë konfiskuar: një (1) pistoletë e markës “Crvena Zastava”, me numër serik 37098, prodhim jugosllav, ngjyrë e zezë, një (1) karikator me gjashtë (6) fishek të kalibrit 7.65 mm si dhe një (1) pistoletë e markës “Zoraki”, me numër serik 000842, një (1) karikator dhe një (1) fishek, si objekte të kryerjes së veprave penale. Të dëmtuarit H.K. dhe A.K., nga fshati B., komuna e R., për realizimin e kërkesës pasurore - juridike janë udhëzuar në kontest të rregullt juridiko - civil. I akuzuari është obliguar që t’i paguajë shpenzimet procedurale, në emër të paushallit gjyqësorë shumën prej 400 €, po ashtu shpenzimet procedurale për përkthim të shkresave, shumën prej 13.38 €, si dhe shumën prej 50 €, në emër të Fondit për kompensimin e viktimave të krimit, në afat prej 15 (pesëmbëdhjetë) ditëve nga dita e plotfuqishmërisë së aktgjykimit.

Në procedurën ankimore, Gjykata e Apelit të Kosovës - Departamenti për Krime të Rënda, me aktgjykimin PAKR.nr.301/2023 të datës 07.07.2023, e ka refuzuar si të pabazuar ankesën e mbrojtësit të të akuzuarit, ndërsa aktgjykimin e ankimuar të shkallës së parë e ka vërtetuar.

Kundër këtyre aktgjytimeve, ankesë në shkallë të tretë ka paraqitur mbrojtësi i të akuzuarit G.K., avokati Afrim Radoniqi, për shkak të shkeljes esenciale të dispozitave të procedurës penale, për shkak të vërtetimit të gabuar ose jo të plotë të gjendjes faktike, për shkak të shkeljes së ligjit penal dhe për shkak të vendimit mbi sanksionin penal, me propozim që Gjykata Supreme e Kosovës ta aprovojë ankesën si të bazuar dhe ta anulojë aktgjykimet e ankimuar dhe çështjen ta kthejë në rigjykim dhe rivendosje në gjykatën e shkallës së parë.

Zyra e Kryeprokurorit të Shtetit të Kosovës, me parashtresën PPA.III-nr.9/2023 e datës 01.09.2023, ka propozuar që ankesa e mbrojtësit të të akuzuarit të refuzohet si e pabazuar.

Gjykata Supreme e Kosovës, caktoi dhe mbajti seancën e kolegjit të shkallës së tretë për të cilën me rregull u informuan: Prokurori i Shtetit, I akuzuari, mbrojtësi i tij si dhe të dëmtuarit përmes përfaqësuesit të autorizuar të tyre, ngase sipas shkresave të lëndës ndodhen në Zvicër.

Në seancën e kolegjit morën pjesë: I akuzuari G.K. dhe mbrojtësi i tij avokati Afrim Radoniqi, ndërsa Prokurori i Shtetit dhe përfaqësuesi i autorizuar i palëve të dëmtuara avokati Alban Makolli edhe pse të njoftuar me rregull nuk prezantuan në seancën e kolegjit.

Në seancën e kolegjit, pas shqyrtimit të shkresave të lëndës bashkë me ankesat e ushtruara dhe propozimit me shkrim të Zyrës së Kryeprokurorit të Shtetit dhe pasi që aktgjykimi i ankimuar u vlerësua sipas detyrës zyrtare konform dispozitës së nenit 394, par.1 të KPPK u gjet se:

Ankesa është e pabazuar.

Në ankesën e mbrojtësit të akuzuarit pretendohet se aktgjykimi i atakuar është përfshirë me shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale nga neni 370, par.1 të KPP-së, bazuar në

faktet referuar arsyetimit të aktgjykimit të atakuar, vërtetohet se në të njëjtin në tersi përshkruhen dhe ripërsëriten pretendimet e shkallës së parë, duke krijuar paqartësi dhe konfuzitet lidhur me faktet të cilat konsiderohen të vërtetuara ose të pavërtetuara duke mos dhënë asnjë vlerësim të saktësisë të provave kontradiktore, përkatësisht deklarimeve kontradiktore të dëshmitarëve të dhëna në polici, prokurori dhe gjykatë. Aktgjykimi i atakuar, ekskluzivisht është mbështetur në deklarinimin e të akuzuarit G. të dhënë në stacionin policor dhe pse deklarimi i të akuzuarit të dhënë në polici nuk mund të shpallë fajtorë duke u mbështetur vetëm në një deklaratë të tillë dhe duke i dhënë rëndësi vendimtare asaj, deklaratave supozuese të dëshmitarëve-bashkëshortes, fëmijëve, vëllezërve të kinse të privuarit nga jeta të B.K. Gjykata e shkallës së parë në mënyrë të gabuar ja falë besimin deklarimeve supozuese të pjesës më të madhe të dëshmitarëve, edhe përkundër faktit se të njëjtit dëshmitarë nuk ishin prezent në Republikën e Kosovës me datën 11.02.2020 (koha për të cilën supozohet se i mbrojturi i im G. e ka privuar me dashje nga jeta vëllain B.K.).

Referuar arsyetimit të aktgjykimit të atakuar, gjykata e shkallës së dytë kishte obligim procedural dhe ligjor të paraqesë në mënyrë të saktë dhe të plotë arsyet se cilat fakte i konsideron si të vërtetuara ose të pavërtetuara, duke dhënë vlerësimin e saktësisë së provave kontradiktore të dëshmitarëve të dhëna në intervistë si në polici, prokurori dhe gjykatë. Pretendohet më tutje në kërkesë se shkeljet e dispozitave të procedurës penale konsistojnë edhe për faktin se gjykata e shkallës së parë nuk i jep rëndësi faktit themelor se, Prokuroria Themelore në Gjakovë nuk ka dërguar-ekspeduar ftesat për të mundësuar mbrojtjes asistimin me rastin e marrjes në pyetje të dëshmitarëve, që rezulton me provimin e të drejtës të mbrojtësit të dënuarit për të asistuar dhe për të bërë pyetje dëshmitarëve.

Shpallja e të akuzuarit fajtor dhe shqiptimi i dënimit me burgim të përjetshëm do të krijonte një praktikë të gabuar në R. e Kosovës e cila është në kundërshtim me parimin “kur nuk ka gjurmë, gjak dhe trup, nuk ka fajtorë”, nisur nga fakti se edhe sot nuk është vërtetuar se B.K. është në jetë apo ka vdekur, pra gjykata vetëm supozon se B. është privuar nga jeta nga i akuzuari G., mirëpo këtë supozim nuk ka arritur asnjëherë ta provoi dhe vërtetoi.

Shkeljet në procedurë konsistojnë në faktet se, Gjykata e Apelit është dashur që të vlerësoj se cilën provë materiale, deklarinimet e mbrojtës dhe në bazë të vlerësimit veç e veç të nxjerrë përfundimin meritore nëse fakti konkret është provuar e jo vetëm me formulim të përgjithësuar të konstatoj se si gjykata ka arritë të vërtetoj faktet se në veprimet e të dënuarit janë përmbushur elementet e veprës penale.

Përkitazi me vërtetimin e gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike me ankesë, në esencë vetëm janë përsëritur pretendimet e njëjta ankimore, të cekura tek baza ankimore shkelje esenciale e dispozitave të procedurës penale, ku në esencë konstatohet vetëm mënyra e vlerësimit të provave të proceduara gjatë shqyrtimit gjyqësor nga ana e gjykatës së shkallës së parë si dhe konkludimet të cilat i ka nxjerrë në bazë të provave të proceduara. Gjykata e Apelit e Kosovës, në mënyrë të gabuar dhe në kundërshtim me të gjitha provat materiale dhe shkresore vërteton se i akuzuari G. është fajtor, duke bërë kështu përshkrimin e veprimeve të cilat i ka ndërmarr i dënuari me rastin e privimit të vëllait B. nga jeta.

Përshkrimin e veprimeve të akuzuarit, të cilin e mbështet gjykata e shkallës së dytë, bie ndesh me akt ekspertimin mjeko ligjor të datës 30.09.2022, dhe mendimi përfundimtar i ekspertëve është provë thelbësore dhe bazë e mjaftueshme për të larguar çdo dilemë. Pretendohet se provat janë vlerësuar në mënyrë të gabuar dhe të njëanshme, e sidomos kur merret parasysh se në mënyrë të pakontestueshme është vërtetuar se vepra penale nuk është kryer nga i dënuari, dhe se gjykata e shkallës së parë në mungesë të provave konkrete krejt gjendjen faktike e bazon në deklaratën e vetme të dënuarit të dhënë në polici, por nuk merr parasysh fare edhe provat materiale prova këto nga të cilat nuk vërtetohet asgjë në mënyrë konkrete në drejtim të veprës penale për të cilën i akuzuari është shpallur fajtor. Pastaj, kundërthëniet e deklaratave të dëshmitarëve e duke marrë parasysh edhe faktin se asnjëri nga këta nuk janë dëshmitarë okular, por gjithë atë që e deklarojnë e kanë bërë në bazë të dëgjimit. Konsiderojmë se gjykata e shkallës së dytë ka marrë një vendim në kundërshtim me të gjitha provat të cilat gjenden në shkresat e lëndës, ashtu që mbrojtja konsideron se aktgjykimi i atakuar, sipas të gjitha bazave juridike, nuk mund të jetë i qëndrueshëm dhe doemos duhet të anulohet sepse nuk ka mbështetje në prova të drejtpërdrejta që do të argumentojnë fajësinë e të akuzuarit.

Më tutje në kërkesë theksohet se të akuzuarit G., në asnjë stadë të zhvillimit të procedurës hetimore dhe gjyqësore nuk i janë bërë ekzaminimet e duhura dhe të nevojshme, kontrollet neuropsikiatrike dhe psikologjike për t'u konstatuar gjendja shpirtërore e shëndetit mendor, kur dihet fakti se i njëjti në të kaluarën ka qëndruar në izolim për një kohë të gjatë, 15 vite në burgun e shtetit të Z. Shkelja e dispozitave të KPP, vërtetimi i gabuar dhe jo i plotë i gjendjes faktike ka rezultuar me aplikimin e gabuar të ligjit material - dispozitave të Kodit Penal të Republikës së Kosovës. Mbrojtja konsideron se në veprimet e të akuzuarit G.K., nuk janë konsumuar elementet e veprës penale që i vihet në barrë vrasja e rëndë, nga neni 173, par.1 nënpar.1.3. të KPRK-së, bazuar në faktet se gjykatat e instancës më të ulët kanë dështuar t'i vlerësojnë dhe administrojnë provat materiale, për mbrojtjen trajtohen pa ndikim në këtë çështje penale. Gjykatat e instancës më të ulët aktgjykimin e atakuar e bazojnë ekskluzivisht në dëshmitarë dhe deklarinimin e të akuzuarit në stacionin policor, si dhe në dëshminë kinse të dëshmitarit S.K. Mbrojtja nuk e konteston faktin se G.K. është fajtorë për veprën penale mbajtja në pronësi, kontroll ose posedim të paautorizuar të armëve, nga neni 366, par.1 të KPRK-së.

Përkitazi me vendimin mbi dënimin, theksohet në ankesën e mbrojtësit se: aktgjykimet e gjykatës së shkallës së parë dhe shkallës së dytë, janë të pa qarta lidhur me vlerësimin e rrethanave të rëndësishme për caktimin e llojit dhe lartësisë së dënimit penal, dhe gjykatat nuk arritën që me prova të besueshme dhe bindëse të vërtetojnë se i akuzuari G.K. ka privuar nga jeta vëllain B.K., ashtu që në rastin konkret mungojnë të gjitha prezumimet ligjore, faktike që i akuzuari të shpallet fajtor.

Sipas vlerësimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, aktgjykimet e kundërshtuara nuk janë të përfshira me shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale e as me shkelje të ligjit penal, ashtu siç pretendon mbrojtësi i të akuzuarit në ankesën e tij. Dispozitivi i aktgjykimet të shkallës së parë dhe i shkallës së dytë është i kuptueshëm, i qartë dhe konkret si dhe në përputhshmëri të plotë me arsyetimin, përpilimi i të cilave është bërë konform dispozitave të nenit 369, par. 4

lidhur me nenin 364 të KPPK, ku janë përfshirë gjitha faktet dhe rrethanat nga të cilat plotësohen të gjitha elementet e veprës penale vrasja e rëndë, nga neni 173, par.1 nënpar.1.3 të KPRK, për të cilën vepër i akuzuari G.K. është shpall fajtorë.

Po ashtu, në dispozitivin e aktgjykimit të ankimuar, përveç që janë përshkruar të gjitha veprimet inkriminuese të akuzuarit, përkitazi me mënyrën se si është kryer vepra penale në fjalë, po ashtu janë përshkruar edhe veprimet inkriminuese që përbëjnë formën cilësuese të veprës penale të vrasjes, pra bëhet fjalë për vrasje të rëndë të kryer ndaj anëtarit të familjes, pra vëllait të dënuarit, e pastaj janë përshkruar edhe veprimet inkriminuese të akuzuarit të ndërmarra në momentin kritik të kryerjes së veprës penale, por edhe veprimet tjera të akuzuarit, përkitazi me motivin e kryerjes së veprës penale, por edhe faktet dhe rrethanat që edhe i kanë paraprirë kryerjes së veprës penale e që në bazë të veprimeve në fjalë, rezulton se bëhet fjalë për veprën penale të vrasjes së rëndë të kryer me dashje direkte nga i akuzuari G.K., e jo sikur që pretendon mbrojtësi i të dënuarit se nuk është kryer vepra penale nga i akuzuari.

Në arsyetimet e aktgjyqimeve të gjykatës së shkallës së parë dhe shkallës së dytë, janë dhënë arsyet e duhura mbi të gjitha faktet vendimtare të kësaj çështje penale duke u bazuar në dispozitat e nenit 369, par.6 dhe 7 të KPPK, ngase dispozitivi i aktgjykimit është i qartë, i kuptueshëm dhe konkret, po ashtu i njëjti është në përputhshmëri të plotë edhe me arsyetimin, ku janë paraqitur të gjitha arsyet në të cilat është bazuar gjykata e shkallës së parë me rastin e vërtetimit të ekzistimit të veprës penale dhe përgjegjësisë penale të akuzuarit si dhe me rastin e zbatimit të caktuar të dispozitave të kodit penal ndaj të akuzuarit dhe veprës penale të tij.

Gjithashtu gjykata ka bërë vlerësimin e provave konform nenit 360, par.2 të KPP, me ç'rast ka dhënë arsyet e qarta, për vendin, kohën, mënyrën e kryerjes së veprës penale si dhe mënyrën se si ka ardhur deri te kryerja e veprës penale nga i akuzuari. Arsyet e dhëna në arsyetimin e aktgjyqimeve janë të drejta dhe të ligjshme dhe kanë mbështetje të plotë në provat e administruara në shqyrtim gjyqësor, të cilat arsyetime të gjykatës i pranon edhe kjo gjykatë, sidomos kur në dispozitiv janë përfshirë të gjitha faktet dhe rrethanat që kanë mbështetje, përveç në provat materiale në shkresat e lëndës, si procesverbali i vendit të ngjarjes, raporti i bastisjes dhe fotodokumentacioni i vendit të ngjarjes edhe në deklaratat e të dënuarit G.K., por edhe dëshmitarëve H.K., A.K., A.K1., J.C., M.B., S.B., I.K., e sidomos në deklaratat e dëshmitarëve M.K. dhe S.K. por edhe të A.S., ku nga dëshmitarët në fjalë, janë vërtetuar në detaje raportet në mes të akuzuarit dhe tani të ndjerit, duke i përshkruar në detaje, se si i akuzuari G.K. dhe tani i ndjeri kanë pasur raporte jo të mira, e që sipas dëshmitarëve në fjalë kryesisht kanë pasur mospajtime rreth pronës së tyre. Ditën kritike, i akuzuari ka shkuar tek tani i nderi B.K. që t'i japë një shumë të parave që i kishte marur nga miku i djalit të tani të ndjerit B., për t'ia dhënë tani të ndjerit sipas porosisë së djalit të tij, ku pasi tani i ndjeri nuk i pranon paratë në fjalë dhe pasi grinden përkitazi me këtë, i akuzuari pastaj shkon në shtëpi ku e merr një armë të zjarrit dhe kthehet tek tani i ndjeri B.K., ku edhe ka shtënë me armë zjarri në drejtim të tij e duke e lënë të vdekur në vendin e ngjarjes.

Natyrisht që gjykata e shkallës së parë, një konkludim të tillë e ka aprovuar, pasi më parë ka bërë vlerësimin e provave në pajtim me dispozitat e nenit 360, par.2 të KPPK, ku përveç

deklaratës së të akuzuarit G.K., deklaratë kjo që është dhënë në polici, ka marrë parasysht sidomos edhe deklaratat e dëshmitarëve S.K. dhe M.K., deklaratat këto nga të cilat vërtetohet se dëshmitarët në fjalë kanë biseduar drejtpërsëdrejti me të akuzuarin dhe nga vet ai kanë kuptuar se i njëjti, pra i akuzuari e ka privuar nga jeta tani të ndjerin B.K., deklaratat këto që kanë mbështetje edhe në deklaratën e dëshmitarit A.S.-nipi i të dënuarit dhe tani të ndjerit B., i cili ka sqaruar faktet dhe rrethanat se si i akuzuari G.K. i ka dërguar armën e zjarrit për ta shitur, armë kjo me të cilën i dënuari e kishte kryer veprën penale të vrasjes, ku i akuzuari e kishte porositur të mos i tregonte askujt e sidomos familjarëve të tani të ndjerit B.K. Po ashtu nga raporti i ekspertimit, nga Agjencia e Kosovës për Forenzikë të datës 31.03.2020, ka rezultuar se kjo pistoletë është funksionale dhe se dëshmia e evidentuar me shifër D#2 një (1) gëzhgjë pjesë e kalibrit 7.65x17 mm. është shkrepur nga pistoletat e dëshmisë D#R, e cila është gjetur në oborrin e të ndjerit B.

Kështu në rastin konkret, gjykata e shkallës së parë, ka dhënë arsye të qarta për vendin, kohën, dhe mënyrën e kryerjes së veprës penale dhe po ashtu edhe për mënyrën se si ka ardhur deri te kryerja e veprës penale nga i akuzuari G.K., ku përkitazi me faktet dhe rrethanat, së pari ka marrë parasysht deklaratat e vet të akuzuarit, i cili në mbrojtjen e tij, në deklaratën e dhënë në polici, nuk e ka mohuar kryerjen e veprës penale në drejtim të vëllait të tij, përkundrazi e ka përshkruar në detaje se si e ka privuar nga jeta tani të ndjerin B.K., pastaj se si e ka djegur kufomën dhe si e ka hedhur të njëjtën me qëllim që të fshihen gjurmët e vrasjes. Përveç kësaj, dëshmitarët e familjes së të dënuarit dhe dëshmitarët e familjes së tani të ndjerit, kanë vërtetuar se pikërisht i akuzuari G.K. është personi që e ka privuar nga jeta tani të ndjerin B., prandaj konkludimet e gjykatës së shkallës së parë se i akuzuari me dashje direkte e ka privuar nga jeta të ndjerin janë të drejta dhe të arsyeshme dhe të bazuara në prova dhe shkresat tjera të lëndës.

Gjykata e shkallës së parë, kur ka konstatuar faktet dhe rrethanat e cekura më lartë, ka marrë parasysht deklaratën e të akuzuarit përkitazi me mënyrën si e ka kryer veprën penale të vrasjes, pra deklaratën e të akuzuarit dhënë në polici, ka marrë parasysht edhe deklaratat e dëshmitarëve S.K. dhe M.K., A.S., dhe provat e tjera materiale. Gjykata nga dëshmitarët dhe provat materiale të lartcekura, në mënyrë të padyshimtë, ka vërtetuar faktin se i akuzuari G.K., ka kryer veprën penale të vrasjes së rëndë ndaj viktimës B.K., në kohën, vendin dhe mënyrën e përshkruar si në dispozitivin I të aktgjykimit të gjykatës së shkallës së parë, pasi që i njëjti me qëllim të shmangies nga përgjegjësia penale, në vazhdimësi ka tentuar që të fsheh provat, siç ka bërë fillimisht me pistoletën, të cilën e ka dërguar tek nipi i tij A.S.

Pretendimin nga ankesa, se gjykata e shkallës së parë nuk ka patur të drejtë të bazohet vetëm në deklaratën e të akuzuarit të dhënë në polici, kjo gjykatë e vlerëson si pretendim të pabazuar, për faktin se gjykata e shkallës së parë lidhur me këtë ka dhënë arsyetim të plotë të qartë dhe të mjaftueshëm, duke sqaruar se bëhet fjalë për deklaratën e të akuzuarit të dhënë në polici në mënyrë të rregullt e në prezencë të mbrojtësit të tij dhe se aktgjykimi i ankimuar nuk mbështetet vetëm në një deklaratë por edhe në deklaratat e dëshmitarëve të tjerë, e sidomos në ato të dëshmitarëve S.K., M.K., dëshmitarë këta që kanë biseduar drejtpërsëdrejti me të akuzuarin G.K. dhe në prezencën e tyre, i akuzuari e ka pranuar se e ka privuar nga jeta tani të ndjerin B.K. e që të gjitha këto deklaratat pastaj mbështeten edhe me provat materiale si procesverbali i shiqimit të

vendit të ngjarjes dhe fotodokumentacioni ku vërtetohet vendi ku ka qenë i ndezur zjarri, pastaj deklarata e dëshmitarit që vërteton ndezjen e zjarrit por edhe dëshmitari A.S. që vërteton faktet dhe rrethanat përkitazi me dorëzimin e armës nga i dënuari, që të gjitha këto fakte dhe dëshmi që i vërteton edhe vet i akuzuari, në deklaratën e tij në polici, prandaj edhe nuk mund të bëhet fjalë për shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale kur gjykata e ka bazuar aktgjykimin e saj në deklaratën e të akuzuarit por edhe në deklaratat e dëshmitarëve të tjerë, prandaj edhe pretendimet në këtë drejtim janë të pabazuara dhe kjo gjykatë e mbështet në tërësi arsyetimin e gjykatave të instancave më të ulëta gjyqësore.

Përkitazi me pretendimet ankimore për vërtetimin e gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, sipas vlerësimit të kësaj gjykate këto pretendime janë të pabazuara dhe si të tilla nuk qëndrojnë. Gjykata e shkallës së parë, lidhur me këtë bazë ankimore, ka dhënë arsyetimin e qartë dhe të plotë me të cilin arsyetim të kësaj gjykate pajtohet edhe kjo gjykatë, për faktin se me provat e administruara në shqyrtimin gjyqësor rezulton se gjykata e shkallës së parë drejtë dhe në mënyrë të plotë e ka vërtetuar edhe gjendjen faktike, kur ka vërtetuar se ditën kritike, pas një konflikti verbal në mes të akuzuarit dhe tani të ndjerit B.K, për shkak të raporteve të tyre pronësore, i akuzuari ka shkuar në shtëpinë e tij dhe pasi e ka marrë armën e zjarrit, të përshkruar më detajisht si në dispozitivin e aktgjykimit të ankimuar, e ka privuar nga jeta të ndjerin B.K., ku më pastaj edhe e ka djegur kufomën e të ndjerit në zjarrin që e kishte ndezur në oborrin e shtëpisë së tani të ndjerit, ku përkitazi me këtë, vet i akuzuari ka deklaruar në prezencën e dëshmitarëve S.K. dhe M.K., pastaj këtë e ka pranuar edhe në polici gjatë deklaratës së dhënë në praninë e mbrojtësit të tij. Prandaj, duke i pasur parasysh të gjitha rrethanat e lartë cekura, rezulton se konkludimi i gjykatës së shkallës së parë, se i akuzuari G.K. është kryerës i veprës penale vrasja e rëndë, nga neni 173, par.1 nënpar.1.3 të KPRK, është i drejtë dhe në mënyrë të padyshimtë është vërtetuar se i akuzuari i ka ndërmarrë të gjitha veprimet inkriminuese të cilat përbëjnë tiparet e veprës penale për të cilën është shpall fajtor dhe është dënuar, andaj edhe pretendimi ankimor se në këtë çështje penalo-juridike është shkelur ligji penal në dëm të të dënuarit është i pabazuar.

Përkitazi me pretendimin ankimor të mbrojtësit të akuzuarit, se shkeljet e dispozitave të procedurës penale konsistojnë edhe për faktin se gjykata e shkallës së parë nuk i jep rëndësi faktit themelor se, Prokuroria Themelore në Gjakovë, nuk i ka dërguar-ekspeduar ftesat për t'i mundësuar mbrojtjes asistimin me rastin e marrjes në pyetje të dëshmitarëve, që rezulton me privimin e të drejtës të mbrojtësit të dënuarit për të asistuar dhe për të bërë pyetje dëshmitarëve, Gjykata Supreme e Kosovës vlerëson se ky pretendim është i pabazuar, për faktin se mos informimi i mbrojtësit për të marr pjesë në veprime hetimore apriori nuk e bënë provën të jetë e papranueshme, pasi që mbrojtja e kishte mundësinë për ta kundërshtuar ligjshmërinë dhe t'i vë në diskutim provat e siguruar gjatë veprimeve të caktuara hetimore gjatë fazave të mëtutjeshme të procedurës penale, shkelja e tillë duhet të vlerësohet në kontekstin e ndikimit në rregullsinë dhe ligjshmërinë e vendimit gjyqësor dhe në rastin konkret kjo nuk paraqet shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale.

Pretendimin e mbrojtësit të dënuarit se gjykata e shkallës së parë dhe gjykata e shkallës së dytë aktgjykimin e atakuar e bazon ekskluzivisht në deklaratimet e familjarëve - dëshmitarëve dhe

deklarimit të të akuzuarit në stacion policor, sipas vlerësimit të kësaj gjykate ky pretendim nuk qëndron, për faktin se gjykata e shkallës së parë në arsyetimin e aktgjykimit të vet, në faqen 48 të aktgjykimit, ka dhënë arsyetimin e plotë dhe të qartë lidhur me këtë pretendim, me të cilin pajtohet edhe kjo gjykatë, pa u lëshuar edhe njëherë në elaborimin e saj.

I pabazuar është pretendimi i mbrojtësit, se viktimja ishte i përfshirë në konflikte serioze me persona të tjerë, për faktin se lidhur me këtë pretendim të gjithë dëshmitarët e dëgjuar në shqyrtimin gjyqësor janë deklaruar lidhur me faktet dhe rrethanat për këtë, dhe gjykata e shkallës së parë ka dhënë arsyetimin e plotë dhe të qartë për këtë pretendim, të cilën kjo gjykatë nuk e sheh të arsyeshëm ta elaboroj, ngase ekziston arsyetimi i qartë dhe i kuptueshëm nga gjykatat e instancave më të ulëta të cilat kanë dhënë arsyetim lidhur me këtë pretendim të mbrojtjes.

Po ashtu, sa i përket pretendimit të mbrojtësit se gjykata ja ka falur besimin deklaratave të dëshmitarëve-familjarëve të të ndjerit të cilat janë në kundërshtim me provën materiale - ekspertizën e datës 06.10.2021, e punuar nga ekspertja Hidajete Muharremaj dhe Bashkim Mustafa -specialist të lartë për Serologji dhe ADN, kjo gjykatë vlerëson se edhe ky pretendim i mbrojtjes është i pabazuar, për faktin se edhe lidhur me këtë pretendim të mbrojtjes, kjo gjykatë vlerëson se gjykata e shkallës së parë ka dhënë arsyetimin e plotë në aktgjykimin e vet, në faqen 43 të aktgjykimit, me të cilin arsyetim të dhënë pajtohet edhe kjo gjykatë, për faktin se nga ekspertiza e lartcekur, ka rezultuar që mostrat e rërës që janë dërguar për ekzaminim kanë rezultuar negative për prezencën e ADN-së njerëzore.

Gjykata e shkallës së parë drejtë ka vlerësuar, se nga dëgjimi i dëshmitarëve dhe nga provat e tjera të administruara është vërtetuar fakti se i akuzuari e ka djegur trupin e viktimës, ashtu siç është shtjelluar më lartë, për çka fakti se mostra e rërës së dërguar në AKF, ka rezultuar negative për prezencën e ADN-së njerëzore, nuk e bënë të pabesueshëm faktin e djegies së trupit të viktimës, pasi që edhe në ekspertizë është konstatuar se ADN-ja ka mundur të jetë e shkatërruar ose materiali gjenetik ka munguar në këto mostra të rërës, e kur ky konstatim vlerësohet në raport me veprimet të cilat i ka ndërmarr i dënuari, bëhet edhe më e besueshme që mostrat janë shkatërruar, sepse i dënuari për djegien e kufomës ka përdorur materiale të ndryshme, si drunj, plastikë, thasë letre, dërrasa, letër të zezë për izolim dhe gjëra tjera, duke e djegur trupin e viktimës për 2-3 ditë me radhë.

Lidhur me pretendimin e mbrojtësit të akuzuarit, se në asnjë stad të zhvillimit të procedurës hetimore dhe gjyqësore, të akuzuarit nuk i janë bërë ekzaminimet e duhura dhe të nevojshme, kontrollet neuro-psikiatrike dhe psikologjike për të konstatuar gjendjen shpirtërore dhe të shëndetit mendor, kjo gjykatë vlerëson se ky pretendim i mbrojtësit është i pabazuar për faktin se në asnjë fazë të procedurës penale nuk ka pasur asnjë dyshim për shëndetin mendor të akuzuarit as nga palët e as nga organet të cilat e kanë zhvilluar procedurën dhe dyshimi për këtë nuk është paraqitur as nga mbrojtësi i të akuzuarit, se kryesi i veprës penale ka mundur të jetë i papërgjegjshëm në kohën e kryerjes së veprës penale.

Dhe për derisa në asnjë fazë të procedurës nuk është paraqitur ndonjë dyshim për gjendjen shëndetit mendor të akuzuarit, as nga palët e as nga organet, edhe nga shkresat e lëndës rezulton

se nuk ka asnjë dokumentacion mjekësor që tregon se i akuzuari të ketë kërkuar trajtim mjekësor lidhur me shëndetin mendor, dhe kjo gjendje nuk është shfaqur në asnjë fazë të procedurës, duke përfshirë procedurën paraprake, konfirmimin e aktakuzës, shqyrtimin gjyqësor në shkallë të parë, por ky pretendim për shëndetin mendor të akuzuarit është paraqitur vetëm në fazën e ankimimit, kjo gjykatë vlerëson se ky pretendim i mbrojtjes në këtë fazë mund të jetë vetëm një pretendim, më shumë për zvarritjen e procedurës se sa për sqarimin e përgjegjshmërisë.

Në të drejtën penale vlen prezumimi i natyrshëm i rrëzueshëm se çdo kush që lind, lind mendërisht i aftë, ngase niset nga një supozim i bazuar se të gjithë personat janë të përgjegjshëm, janë psikikisht normal dhe prandaj janë edhe në gjendje që të kuptojnë rëndësinë e veprës dhe t'i kontrollojnë sjelljet e tyre. Prandaj, në procedurën penale administrohen provat se a ka qenë një person i përgjegjshëm apo jo vetëm në rastet konkrete, kur lind dyshimi i bazuar se kryesi i veprës penale ka qenë i papërgjegjshëm.

Përveç aktgjykimit të gjykatës së shkallës së parë, siç është theksuar edhe më parë, me shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale nuk është përfshirë as aktgjykimi i gjykatës së shkallës së dytë.

Në këtë aspekt, pjesa e arsytimit të aktgjykimit të gjykatës së shkallës së dytë i ka të përfshira arsyet në lidhje me vlerësimin e pretendimeve ankimore të mbrojtësit të akuzuarit, si dhe janë paraqitur shkeljet e ligjit, të cilat janë shqyrtuar sipas detyrës zyrtare, ashtu siç është parashikuar në nenin 404, par.1 të KPP-së.

Nga arsytimi i aktgjykimit të gjykatës së shkallës së dytë, shihet që gjykata në fjalë i ka shqyrtuar dhe vlerësuar të gjitha pretendimet ankimore të mbrojtësit të akuzuarit G.K., për veprat penale për të cilat i njëjti ishte shpallur fajtor.

Lidhur me pretendimin e mbrojtësit për vendimin mbi dënimin, kjo gjykatë vlerëson se duke pasur parasysh rrethanat e theksuara e në të cilat është bazuar gjykata e shkallës së parë, me rastin e shqiptimit të dënimit, për veprat e kryera penale e në të cilat thirret në arsytimin e aktgjykimit dhe duke i vlerësuar të njëjtat përkitazi me pretendimet ankimore, janë të pabazuara pretendimet ankimore të mbrojtësit të akuzuarit G.K., se dënimi është i ashpër.

Sipas vlerësimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, pretendimet e cekura ankimore nuk qëndrojnë, ngase gjykata e shkallës së parë, drejtë dhe në mënyrë të plotë i ka konstatuar dhe vlerësuar të gjitha rrethanat që ndikojnë në caktimin e llojit dhe lartësisë së dënimit dhe atë konform dispozitave të nenit 69 dhe 70 të KPRK, ku si rrethana rënduese ka marrë shkallën e lartë të dashjes, pra vendosmërinë për kryerjen e veprës penale. Që do të thotë se i njëjti këtë veprë penale e ka kryer me paramendim, duke pasur shkallë të lartë të dashjes, motivin e kryerjes së veprës penale që ishte rreth problemeve pronësore të cilat i kishte me viktimën, vëllain e tij tani të ndjerin B.K., mënyrën e kryerjes së veprës penale, pra i akuzuari shkon në shtëpinë e tani të të ndjerit dhe ka shtënë në drejtim të tij në momentin kur as që pritej nga tani i ndjeri, pastaj sjelljen e të akuzuarit pas kryerjes së veprës penale, ku i njëjti e merr kufomën e tani të ndjerit dhe e djeg në zjarr, pastaj i fsheh pjesët e mbetura të kufomës të djegur nga zjarri, krejt këtë me qëllim të fshehjes së krimit, pastaj faktin se i njëjti ka qenë i dënuar edhe më parë dhe atë për

vepër penale të vrasjes, shkallën e dëmit të shkaktuar familjes së të ndjerit, sjelljen e mëparshme të akuzuarit, ku nga njoftimi nga autoritetet Z, lidhur me evidencën kriminale të akuzuarit G.K., të marra nga ILECU me datën 13.10.2021, është konstatuar se i njëjti nga Gjykata Penale e Kasacionit në Llozanë, me datën 09.02.2004 është dënuar me burgim të përjetshëm për vrasje, lëndime trupore dhe shkelje të detyrës së kujdesit ose edukimit. I njëjti është liruar me kusht nga burgu me datën 27.11.2016 për periudhën e lirimit me kusht 5 vite dhe e ka të ndaluar hyrjen në Zvicër deri më datën 10.10.2023. E po ashtu i akuzuari edhe me aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Gjakovë - Dega në Rahovec, P.nr.6/2016 të datës 12.03.2018 i formës së prerë me datën 05.04.2018, është shpall fajtor për veprën penale lëndimi i lehtë trupor nga neni 188 par.1 nënpar.1.4 të KPRK.

Prandaj, kjo gjykatë, duke e marr parasysh mënyrën e kryerjes së veprës penale, vendin e kryerjes së veprës penale, sjelljen e të akuzuarit para kryerjes së veprës penale si dhe pas kryerjes së veprës penale, faktin se vepra penale është kryer në “rrethana veçanërisht rënduese”, konsideron se dënimi të cilin i ka shqiptuar gjykata e shkallës së parë, i vërtetuar edhe me aktgjykimin e shkallës së dytë, është i drejtë, i ligjshëm, dhe se i njëjti është në harmoni me intensitetin e rrezikshmërisë shoqërore të veprës së kryer penale dhe shkallën e përgjegjësisë penale të dënuarit, dhe është në funksion të preventivës gjenerale dhe individuale dhe se këtë dënim do të arrihet qëllimi i ndëshkimit i paraparë me dispozitën e nenit 38 të KPRK.

Nga arsyet e cekura më lartë, e konform nenit 401 të KPP, është vendosur si në dispozitiv të aktgjykimit.

GJYKATA SUPREME E KOSOVËS -PRISHTINË
PA-II.nr.1/2023, më datë 19.10.2023

Procesmbajtësja,
Qefsere Berisha

Kryetari i kolegjit,
Afrim Shala